

Жријеп је, и овај пут, био – немилосрдан! Наиме, одлучио је да се у четвртфиналу Купа Републике Српске састану Борац Нектар и Игокеа из Александровца! Два најјача састава, два састава са највише одличних појединаца. "То је финале много прије финала!" Тако су реаговали сви заљубљеници у кошарку, чим су сазнали ко је противник Борац Нектару у тој рунди Купа.

Знало се, добро се знали да ће неприкосновени шампион и освајач Купа у Игокеи наићи на изузетно јаког, одважног и квалитетног ривала, који, и поред тога што се играло у Спортској дворани "Борик", неће уступити ни за један једини центиметар!

Зато је у клубу том окршају посвећена озбиљна пажња. Знало се: уколико Игокеа буде елиминисана, пут ка седмој побједи у Купу биће широк, без иједне озбиљније препреке. Али, исто тако су и у Александровцу знали то исто. Мотив играча Игокее био је већи, не стотину одсто, већ – хиљаду. Борац Нектар је ризницу трофеја испунио до врха, Александровчани су тек кренули у освајање кошаркашких простора Српске.

У "финалу прије финала" побједа је припала гостима. Игокеа је стигла до полуфинала (Младост из Гацка, Радник из Бијељине и КК Добој), с огромним шансама да у овако "осиромашеном друштву" на крају и тријумфује. То се и догодило!

Игокеа је окршај почела одлучније, агресивније, па је у 8. минуту стигла до вођства од 19:10! За неког је то било велико изненађење, за друге нормалан развој догађаја, с обзиром на то да су гости у сваки покрет, у сваку акцију уносили више, много више жара, жеље, воље... а то се у спорту увијек, или готово увијек, награђује – побједама! Играчима Борац Нектара требало је доста времена и озбиљних упозорења са клупе и семафора да "дођу себи", да се више ангажују... Када су схватили да побједа неће доћи сама од себе, да није, бар овај пут, довољно да истрче на терен па да трикумфују, појачали су темпо. Игру и залагање повећали су на задовољавајући степен и на одмор отишли с предношћу од два поена, 33:31.

За вријеме одмора "очитана им је буквица", па су други дио почели како се то од њих увијек тражи и очекује: мудро, добро, паметно и прецизно. У првих пет минута они су господарили паркетом, имали преимућство од седам, осам и девет поена и полако се, такав је био утисак свих у дворани, приближавали још једној побједи, овај пут доста значајној.

Међутим, у 35. минуту збио се, дубоко смо увјерени, преломан тренутак: Зиројевић је био у нападу са десне стране (гледајући према улазу-излазу "Борика"), а када се одлучио на шут, с висине рекета Зоран Кукић је сјајно, мајсторски поставио "рампу" и спријечио удар дојучерашњег саиграча. Но, судија Пећанац је мислио сасвим другачије: он је процијенио да је Кукић, том приликом, начинио фаул, па му је досудио – личну грешку! На ту одлуку капитен Борац Нектара је реаговао, рекли бисмо, на уобичајен начин, али је одмах улиједила – техничка грешка!? То је, апсолутно, била тешка, претешка и неопростива грешка арбитра. Кобна по – Борац Нектар. Кукићу је то била пета лична и морао је да се пресели на клупу. Од четири слободна бацања, Зиројевић је искористио ТРИ и кола Борац Нектара су истог часа кренула низбрдо!

